

2024. március 8., péntek

SZENT JÓZSEF HETI ÜZENETE, AMELYET URUGUAIBAN, PAYSANDÚBAN, AURORA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR RÉSZÉRE

A lelkek azért jönnek a világba, hogy szolgáljanak, hogy lélekben növekedjenek, hogy megtapasztalják az átalakulást, hogy megsokszorozzák Isten Szeretetét, és hogy tanuljanak erről a Szeretetről.

A lelkek azért jönnek a világba, hogy megtapasztalják az élet ajándékát, hogy megértsék, miért nyilvánul meg az isteni élet a dimenziók között.

A tudatok a földi életen keresztül tanulnak, elesnek és felkelnek, megtapasztalják a Kegyelmet és a konfliktust, a nyomorúságot és az Irgalmat.

A lelkek gyakran zavartan járkák be a világot, mert nem ismerik létezésük célját; de az élet végén ez a cél feltárul előttük.

A lelkek élhetnek tudatlanságban, de nem hagyják el tudatlanságban ezt az életet.

A Teremtő nem engedi, hogy gyermekei szeme csukva maradjon. Amikor életük véget ér, minden feltárul előttük. Ekkor kapja meg a szív azt a lehetőséget, hogy megbánja bűneit, hogy megtapasztalja az igazi bűnbánatot, azt, amit egész életében nem értett meg. Ebben a pillanatban a lelkek felismerik, hogy mi a hála, mert megértik, hogy miért voltak a világon, miért küldték őket a Földre.

De sokan azt gondolják, gyermekeim, hogy már túl késő van, túl késő van arra, hogy bűnbánatot tartsanak és másként cselekedjenek, túl késő van arra, hogy megvallják a bűneiket és Irgalmat kapjanak, túl késő van arra, hogy átadják magukat, mert már csak egy utolsó lélegzetvételük van, amit felajánlhatnak Istennek.

De azt mondom nektek, hogy soha sem lesz túl késő az igazi bűnbánathoz, soha sem lesz túl késő az őszinte hálához, soha sem lesz túl késő arra, hogy Irgalmat kérjenek, amely a belsőtökből, a tudatokat mélyéről, az úgynevezett lényegekből fakad.

Azok a lelkek, akiket haldoklóknak neveznek, akik létük utolsó ciklusában vannak, akik másoktól függenek, akik elvesztették önállóságukat és mindazt, amit az emberiség a legértékesebbnek tart ebben az életben, függetlenséget, hamis szabadságot, hamis hatalmat, önszeretetet, büszkeséget, mindez elhalványul, amikor a test gyengül és a tudat felébred.

De így tanulják meg a lelkek az önátadás értelmét, gyermekeim, és lehetőséget adnak másoknak, hogy megtanuljanak szolgálni, hogy elgondolkodjanak az élet törekénységén, hogy elgondolkodjanak a szenvedésen, a magányon, az ürességen és az igaz hiten.

Az életük végén lévő lelkek nagy szolgálatot tesznek, és sokat tanulnak. Tiszteljétek tehát ezt a pillanatot, és ne akarjátok emberi időben befejezni; hagyjátok, hogy Isten idejében történjen. Mindennek oka és indítéka van; mindennek célja van, tanulási tapasztalat és olyan élmény, amely növekedésre készítet.

Tiszteljétek az életet az utolsó pillanatáig. Tiszteljétek az élet Kegyelmét, mert eljön az utolsó lélegzetvétel ideje, az utolsó másodperc, amikor képesek lesztek arra, hogy mindent megértsetek. Addig csak bízzatok, szeressétek egymást, szolgáljátok egymást, tanuljatok türelmet, kitartást, önátadást és alázatot.

Az isteni ajándékoknak nincs kora ahhoz, hogy a szívben növekedjenek. A tudat kitágulásának nincs határa; ez az élet minden helyzetében megtörténhet. Ezért ne korlátozzátok magatokat erre a földi tapasztalatra.

Hassa át az utatokat mindig az ima, a türelem és a szeretet.

Soha se fáradjon bele a szolgálatba vagy az életbe a lelketek; nem számít, hogy értitek-e ezt az életet vagy sem. Eljön majd az utolsó lélegzetvétel ideje, és az utolsó másodperc, amelyben képesek lesztek arra, hogy mindezt megértsétek.

Addig is, fejlődjétek fáradhatatlanul abban, hogy megsokszorozzátok Isten Szeretetét.

Áldásomat adom erre.

Atyátok és barátotok, Legtisztább Szent József